

CRÒNIQUES

activitats del COPP durant Juny Juliol Agost

VERD-ESTIU ALTUMPNE-HIVERN

El passat 17 de juny vam assistir al local del COPP, unes 75 persones a l'Espai de Dansa, realitzat per en Cesc Gelabert, sota el nom de Verd-Estiu, Altumpne-Hivern.

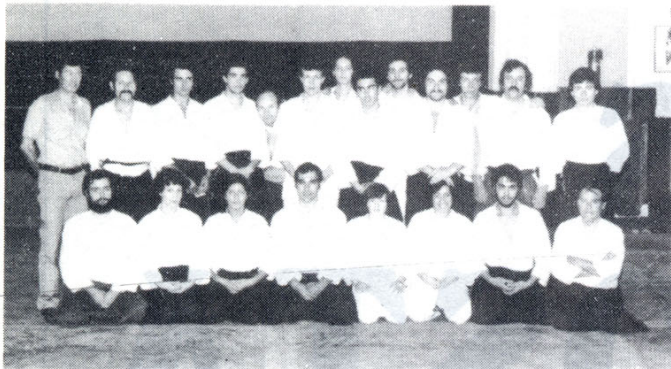
Si volguéssim posar una qualificació a la seva realització, crec que "vivència espontània del moviment" és el que deixaria més clar el que vam presenciar.

Sobre unes línies predeterminades de representació, era improvisació tota la resta i l'espontaneïtat del moment, tot hi fluïa.

El seu cos es movia acompanyat d'una sèrie d'efectes o sons que ens anaven recordant les diverses èpoques dels anys. I ell, l'expressió de les mans, mitjançant el que la música li suggeria.

No vam recollir el que la gent que hi assistí n'opinava del que havíem presenciat. No era necessari, la seva cara entre estranyada i sorpresa reflectia l'esplèndida vivència que vam fer tots d'aquella realització.

Tomàs Sadurní

CURSET D'AIKIDO

Entre els dies 18-19 d'aquest mes d'agost hem realitzat al COPP el segon curset d'aikido a càrrec de l'Assessor Tècnic de la Federació Espanyola Tomàs Sánchez, 3er. Dan.

Aquest curset va constar de:

Dia 17, dissabte. Classes de 12 a 2 i de 5 a 7 de la tarda a més d'una projecció de pel·lícules relacionades amb activitats d'aikido, tant de treball de mestres com d'accions realitzades pel COPP per la seva promoció.

Dia 18, diumenge. El vàrem dedicar a fer exàmens pel pas o canvi de cinturons, amb un bon resultat ja que el van aconseguir tots els que s'hi presentaren.

Entre els quals podem destacar a:

Manuel Fernández - 1 Kiu o cinturó marró.

Jaume Gelabert, Encarna Martínez, Eliseu Masafrets, i Miquel Anglada - 2 Kiu o cinturó blau.

Els altres foren, 4 cinturons carbasses i 6 de grocs.

Tomàs Sadurní.

NIT DE SANT JOAN

RETROBAR LES NOSTRES FESTES POPULARS

De fa molts, molts anys, els veïns es reuneixen per a celebrar una festa ben seva.

Una d'aquestes festes era la vetlla de Sant Joan. Ara intentem retrobar aquestes diades que potser a força de donar-hi un altre sentit les hem anat deixant, quasi desconeixent.

Aquest any, com els tres darrers, el nostre centre ha participat en l'animació del foc de Sant Joan de l'Associació de Veïns i Amics de la Plaça de Cuba.

Vàrem fer cinc focs al bell mig de la plaça i pel seu mateix emplaçament no van poder ser gaire grossos ni gaire alts, però les flames s'encenien i brillaven amb més força que mai.

El protagonista de la festa va ser aquest foc, al qual s'hi encantaven totes les mirades durant una bona estona.

Un tros de coca, danses, balls, una bona dosi d'alegria i bon humor van acabar de fer la festa.

Sílvia Còppulo

ESPAI DE DANSA AL MONTSENY

per Sílvيا Còppulo

El dia 8 del mes de juliol es va celebrar a la masia de Cal Ros del Montseny una jornada de dansa, dirigida per en Cesc Gelabert.

Aproximadament ens reunirem unes 30 persones interessades en allò que en deïem descobrir el nostre moviment en la dansa.

A les 6 i enmig del verd dels arbres i de la frondositat de la natura vàrem començar amb un bastó a fer equilibris, a buscar una harmonia. Intentàvem estar sensibles a totes les emocions amb esperit tranquil i lliure.

Deixàrem l'era i tots en grup, enmig d'un silenci produït per la mateixa concentració arribàrem a una gran esplanada.

Un a un, en Cesc ens feia descobrir els nostres sentits. Enmig de tot aquest ambient, la dansa, de cop i volta, ens feia canviar alguns conceptes.

Podies veure quan fàcilment era pujar una vessant si realment ho feies sentint-ho i llançant-hi tot tu, no només una mà, o unes cames separades del cos. I la de sensacions i nous descobriments que s'anaven produint un darrera l'altre. Córrer agafats de la mà d'un company, però no correr per agafar velocitat, o pel mateix fet de fer-ho, sinó córrer, essent conscient i sensible de cada milímetre del teu cos, buscant una harmonia amb el del teu cos, buscant una harmonia amb el del teu company, i amb la mateixa natura.

Te n'adones de com una quantitat de gestos que fem, molt sovint d'una manera quasi automàtica, adquireixen uns nous valors. Em ve ara a la memòria una frase que va dir en Cesc: "és que caminar pel carrer 'Pelayo' és divertidíssim si saps jugar sortejant els que et venen en direcció contrària". La dansa, la nostra pròpia dansa esdevenia una altra manera de caminar, de córrer, de saltar, de pensar, de viure.

Segon a segon, minut a minut, vàrem gaudir aquelles 4 hores a la masia del Montseny. Us puc assegurar que no ens movíem cansats, això i que érem conscients que s'anava fent la nit, devorant el temps.

Vàrem comprendre la importància de la concentració, d'un silenci, d'un estar on et trobes, envoltat per tot el teu entorn.

I penso que en deixar la masia i les muntanyes del Montseny, en acabar aquella tarda d'expressió, hi havia quelcom que ens podíem endur avall, als nostres pobles, a les nostres cases i en les nostres vides. Era la lliçó que en Cesc no ens va voler ensenyar, era la dança que ens feu descobrir aquesta manera d'entendre la vida.

Sílvia Còppulo